

Uvolněný obchodní podíl

Nebyla-li (a nemůže-li již ani být) platnost usnesení valné hromady o naložení s uvolněným obchodním podílem přezkoumávána, a to bez ohledu na to, zda a případně jakými vadami je usnesení valné hromady postiženo, po přijetí tohoto usnesení valné hromady již nemohlo (a nemůže) dojít k obnovení účasti účastníka ve společnosti.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 27 Cdo 32/2019-246, ze dne 8.10.2019)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatele S. P., narozeného XY, bytem XY, zastoupeného Mgr. L.O., advokátkou, se sídlem v P., za účasti společnosti E., se sídlem XY, identifikační číslo osoby XY, zastoupené JUDr. M.T., advokátem, se sídlem v T., o zaplacení 110.000 Kč, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 13 Cm 1149/2011, o dovolání navrhovatele proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 4. 2014, č. j. 14 Cmo 414/2012-184, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 23. 5. 2012, č. j. 13 Cm 1149/2011-134, zamítl návrh na zaplacení 110.000 Kč z titulu náhrady škody (výrok I.) a rozhodl o nákladech řízení (výrok II.).

[2] Soud prvního stupně uzavřel, že navrhovateli nesvědčí aktivní věcná legitimace k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti E. (nyní E., dále jen „společnost“), o přeměně společnosti (změně právní formy na akciovou společnost), neboť v době přijetí tohoto usnesení již nebyl společníkem společnosti (a nemohl se jím stát ani poté), a není tudíž ani věcně legitimován domáhat se náhrady škody způsobené přeměnou podle § 57 zákona č. [125/2008](#) Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění účinném do 31. 12. 2011 (dále jen „zákon o přeměnách“).

[3] V záhlaví označeným rozsudkem Vrchní soud v Praze k odvolání navrhovatele - výslovně přisvědčuje správnosti závěrů přijatých soudem prvního stupně - potvrdil rozsudek soudu prvního stupně (první výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

[4] Proti rozsudku odvolacího soudu podal navrhovatel dovolání, jež má za přípustné podle § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), k řešení (v judikatuře Nejvyššího soudu dosud neřešených) otázek, zda „bývalý společník může podat žalobu na neplatnost usnesení valné hromady společnosti, pokud mu napadené usnesení brání v obnově jeho účasti na společnosti způsobem předpokládaným zákonem“, a zda dle § 148 odst. 4 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku (dále též jen „obch. zák.“), „mohlo dojít k obnově účasti navrhovatele na společnosti i poté, co společnost s uvolněným obchodním podílem společníka naložila podle § 113 odst. 5 obch. zák., či nikoliv“.

[5] Dále má dovolatel za to, že odvolací soud se v rozporu s jeho právem na spravedlivý proces nevypořádal s jím předestřenou právně relevantní argumentací, čímž se odchýlil od ustálené judikatury Nejvyššího soudu.

[6] Dovolatel dovozuje, že mu svědčí právo na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti o přeměně, neboť tímto rozhodnutím společnost zabránila tomu, aby se účast dovolatele ve společnosti obnovila; na vydání rozhodnutí má tedy dovolatel jako bývalý společník právní zájem. I kdyby tomu tak nebylo, svědčí dovolateli věcná legitimace k návrhu na náhradu škody způsobené přeměnou, neboť právě touto přeměnou společnost znemožnila obnovení účasti dovolatele ve společnosti.

[7] Jde-li o výklad § 148 odst. 4 obch. zák., má dovolatel za to, že se účast společníka ve společnosti může obnovit i poté, kdy společnost naložila s uvolněným obchodním podílem postupem podle § 113 odst. 5 a 6 obch. zák. Opačný výklad by vedl k tomu, že by se nikdy nemohla naplnit hypotéza upravená ustanovením § 148 odst. 4 obch. zák. Jestliže je vypořádací podíl splatný až poté, kdy společnost naloží s uvolněným podílem (§ 150 odst. 3 obch. zák.), nikdy by nemohla nastat situace předvídaná ustanovením § 148 odst. 4 obch. zák., tj. že k obnovení účasti dojde až poté, kdy byl vypořádací podíl vyplacen.

[8] Společnost považuje dovolání za nepřijatelné a nedůvodné, a navrhuje, aby je Nejvyšší soud odmítl, popř. zamítl.

[9] Nejvyšší soud usnesením ze dne 28. 4. 2015, č. j. 29 Cdo 4805/2014-226, dovolání odmítl podle § 243c odst. 1 a 2 o. s. ř. jako nepřijatelné.

[10] Učinil tak proto, že (dovoláním zpochybněný) závěr, podle něhož mohou návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady a neplatnosti projektu přeměny podat pouze osoby vypočtené v § 131 odst. 1 obch. zák., plyne zcela jednoznačně z označeného ustanovení ve spojení s § 53 zákona o přeměnách, a § 183 obch. zák., jakož i z ustálené judikatury Nejvyššího soudu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 8. 2002, sp. zn. 29 Odo 11/2002, uveřejněné pod číslem 55/2003 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek – dále jen „R 55/2003“, nebo ze dne 24. 9. 2008, sp. zn. 29 Cdo 2154/2007, či ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4405/2007, anebo ze dne 27. 11. 2014, sp. zn. 29 Cdo 548/2013).

[11] Nebyl-li dovolatel společníkem společnosti ani jinou z osob vypočtených v § 131 odst. 1 obch. zák., nebyl věcně legitimován k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o změně právní formy společnosti a neplatnosti projektu přeměny. Poukaz dovolatele na judikaturu, podle které zůstává aktivní věcná legitimace dotčeným osobám zachována i tehdy, ztratí-li postavení, které ji založilo, pokud mají na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady právní zájem, Nejvyšší soud shledal nepřijatelným, neboť uvedený závěr platí za předpokladu, že dotčená osoba byla společníkem (či jinou osobou vyjmenovanou v § 131 odst. 1 obch. zák.) alespoň ke dni přijetí napadeného usnesení valné hromady (srov. např. důvody R 55/2003, anebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2008, sp. zn. 29 Cdo 763/2007, ze dne 24. 9. 2008, sp. zn. 29 Cdo 2154/2007, nebo ze dne 10. 3. 2009, sp. zn. 29 Cdo 324/2008). Dovolatel v projednávané věci nebyl společníkem ani ke dni přijetí napadeného usnesení valné hromady, a nestal se jím ani poté.

[12] Nejvyšší soud neshledal dovolání přípustným ani pro řešení otázky, zda by mohlo dojít k obnově účasti dovolatele ve společnosti poté, kdy společnost naložila s uvolněným obchodním podílem. Dovolatel sice dovozuje, že jeho účast ve společnosti se mohla obnovit i poté, kdy společnost naložila s uvolněným obchodním podílem, za předpokladu, že ve lhůtě dvou měsíců nahradí vyplacený vypořádací podíl, přitom však v uvedené lhůtě společnosti vypořádací podíl nenahradil. Odpověď na jím položenou otázku (výkladu § 148 odst. 4 obch. zák.) by tudíž i z tohoto důvodu neměla žádný význam pro projednávanou věc (i kdyby Nejvyšší soud přisvědčil dovolatelovu názoru, na obnovení jeho účasti ve společnosti by to nemělo žádný vliv).

[13] K ústavní stížnosti dovolatele Ústavní soud nálezem ze dne 18. 12. 2018, sp. zn. II. ÚS 2303/15,

zrušil usnesení Nejvyššího soudu č. j. 29 Cdo 4805/2014-226.

[14] Ústavní soud – poukazuje na specifické okolnosti, za nichž zanikla účast dovolatele ve společnosti (srov. zejména bod I.a nálezu) – Nejvyššímu soudu vytkl, že při výkladu ustanovení § 131 odst. 1 obch. zák. nezohlednil tyto okolnosti, a bez dalšího vyšel z doslovného znění označeného ustanovení, jakož i z ustálené (a konzistentní) judikatury.

[15] Ústavní soud zdůraznil, že nemá-li být dovolateli jako bývalému společníkovi obchodní společnosti v rozporu s článkem 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod odepřen přístup k soudu, je třeba jako předběžnou otázku zkoumat, z jakého důvodu již nebyl společníkem v době, kdy jím napadené usnesení nejvyššího orgánu společnosti bylo přijato; nemá-li se tedy soud dopustit vůči navrhovateli denegationem iustitiae, musí v případě tomu odpovídajících skutkových zjištění zvolit rozšiřující výklad § 131 odst. 1 obch. zák., aby se i bývalý společník, který přestal být společníkem na základě skutečností, jejichž existenci nezpůsobil (a jež současně lze přičítat společnosti, resp. jí ovládajícím společníkům), mohl bránit rozhodnutí valné hromady, pakliže na něm má (může mít) právní zájem, a není-li to z důvodu předchozí změny právní formy této obchodní společnosti již možné, aby měl alespoň možnost se v daném řízení domáhat případné náhrady mu vzniklé škody. Přestože totiž právo být společníkem obchodní společnosti nelze považovat za základní právo stěžovatele, je zřejmé, že způsob, jímž byla stěžovatelova účast na vedlejší účastnici ukončena, představuje závažný zásah do jeho práv, a proto mu soudy musí věnovat náležitou pozornost (body 47 a 48 nálezu).

[16] Nejvyšší soud se proto opětovně zabýval dovoláním, jež – s ohledem na závazný právní názor Ústavního soudu – shledal přípustným k řešení otázky výkladu ustanovení § 131 odst. 1 obch. zák. a § 52 odst. 1 § 54 odst. 1 písm. a) zákona o přeměnách, v souvislostech otevřených v dovolání a zdůrazněných Ústavním soudem doposud v judikatuře Nejvyššího soudu neřešené.

[17] Pro projednávanou věc je významné, že:

1) Společnost podala ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích návrh na vyloučení dovolatele jako společníka (§ 149 obch. zák.).

2) Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 21. 6. 2010 č. j. 13 Cm 746/2010-108, jež nabylo právní moci dne 15. 10. 2010, nařídil dovolateli, aby bez předchozího souhlasu jednatelů nemanipuloval s dokumenty a věcmi nacházejícími se v sídle vedlejší účastnice nebo v jiných jí užívaných objektech a současně mu byla stanovena povinnost zdržet se kontaktování zaměstnanců vedlejší účastnice s požadavkem na poskytnutí informací a vydání jejích dokladů či dokumentů (dále jen „předběžné opatření“).

3) Usnesením ze dne 30. 11. 2010 č. j. 10 EXE 4945/2010-15, Okresní soud v Jindřichově Hradci (dále jen „exekuční soud“) nařídil exekuci k vymožení povinnosti uložené stěžovateli předběžným opatřením. Odvolání dovolatele Krajský soud v Českých Budějovicích odmítl, neboť jeho námítku, že povinnost uloženou mu předběžným opatřením neporušuje a tudíž není na místě ji exekučně vymáhat, lze přezkoumat toliko k návrhu na zastavení exekuce.

4) Soudní exekutor JUDr. Marek Frank, Exekutorský úřad v Českém Krumlově, vydal dne 30. 3. 2011 exekuční příkaz č. j. 125 EX 735/10-45 (dále jen „exekuční příkaz“), jímž pro vymožení nákladů exekuce a nákladů oprávněné (společnosti) postihnul dovolatelův obchodní podíl ve společnosti. Náklady společnosti jako oprávněné činily 3.720 Kč, náklady exekuce činily 11.400 Kč. Exekuční příkaz byl dovolateli doručen 4. 4. 2011.

5) Dne 6. 4. 2011 podal dovolatel návrh na zastavení exekuce, jemuž exekuční soud dne 24. 6. 2011 vyhověl.

6) Dne 8. 4. 2011 rozhodla valná hromada společnosti o naložení s uvolněným obchodním podílem (tj. podílem dovolatele postiženým exekučním příkazem) tak, že ostatní společníci převzali uvolněný podíl v poměru podle svých obchodních podílů (§ 148 odst. 1 a 2, § 113 odst. 5 a 6 obch. zák.) [dále jen „usnesení valné hromady o naložení s uvolněným obchodním podílem“].

- 7) Soudní exekutor usnesením ze dne 18. 4. 2011 zrušil exekuční příkaz podle § 47 odst. 1 exekučního řádu, neboť dovolatel náklady oprávněné i náklady exekuce v plné výši zaplatil.
- 8) Dne 31. 5. 2011 vyhotovil statutární orgán společnosti projekt přeměny společnosti na akciovou společnost; projekt byl do sbírky listin obchodního rejstříku uložen dne 1. 6. 2011.
- 9) Dovolatel podal dne 18. 6. 2011 návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o naložení s uvolněným obchodním podílem.
- 10) Valná hromada společnosti schválila projekt přeměny. Dovolatel toto usnesení valné hromady napadl návrhem (doručeným soudu prvního stupně dne 8. 8. 2011) na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 131 obch. zák.
- 11) Dne 10. 10. 2011 byla přeměna společnosti na akciovou společnost zapsána do obchodního rejstříku. Dovolatel proto dne 18. 5. 2012 změnil návrh tak, že se nadále domáhá náhrady škody ve výši 110.000 Kč, způsobené přeměnou.
- 12) Usnesením ze dne 2. 8. 2013, č. j. 13 Cm 1048/2011-286, Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl návrh dovolatele na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o naložení s uvolněným obchodním podílem. Vrchní soud v Praze k odvolání dovolatele usnesením ze dne 27. 11. 2015, č. j. 7 Cmo 604/2013-345, potvrdil rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší soud odmítl dovolání dovolatele proti tomuto usnesení odvolacího soudu usnesením ze dne 27. 7. 2016, sp. zn. 29 Cdo 2043/2016.
- 13) Ústavní soud odmítl ústavní stížnost dovolatele proti všem rozhodnutím označeným v předchozím bodě nálezem sp. zn. II. ÚS 2303/15 (výrok III. nálezu),

[18] S ohledem na skutkové okolnosti projednávané věci je pro její posouzení rozhodný obchodní zákoník a zákon č. [40/1964](#) Sb., občanský zákoník [srov. § 3028 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku, a § 775 zákona č. [90/2012](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)].

[19] Nejvyšší soud respektuje závazný právní názor Ústavního soudu, podle kterého je třeba za využití rozšiřujícího výkladu ustanovení § 131 odst. 1 obch. zák. [a § 54 odst. 1 písm. a) zákona o přeměnách] nutné přiznat aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady taktéž bývalému společníku společnosti s ručením omezeným, který přestal být společníkem v důsledku skutečností, jejichž existenci nezpůsobil, pakliže jím napadeným usnesením valné hromady bylo (mohlo být) zasaženo do jeho práv. Nemá-li takový bývalý společník k dispozici jiný (stejně účinný) právní nástroj k ochraně svých práv, může – za stejných podmínek jako společníci – podat návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.

[20] Nicméně v poměrech projednávané věci napadeným usnesením valné hromady o schválení přeměny společnosti na akciovou společnost již – z důvodů dále vyložených – nemohlo být zasaženo do práv dovolatele, a proto mu nesvědčí [ani za použití extenzivního výkladu § 131 odst. 1 obch. zák. a § 54 odst. 1 písm. a) zákona o přeměnách] aktivní věcná legitimace k podání návrhu na vyslovení jeho neplatnosti, resp. – po zápisu přeměny do obchodního rejstříku – k návrhu na náhradu škody.

[21] Jak se podává z ustálené judikatury Nejvyššího soudu, zanikne-li účast společníka společnosti s ručením omezeným v důsledku postižení jeho podílu exekučním příkazem podle § 148 odst. 1 a 2 obch. zák. (ve znění účinném do 31. 12. 2012), dojde k jejímu obnovení v souladu s § 148 odst. 4 obch. zák. tehdy, zaniknou-li účinky exekučního příkazu, a to bez ohledu na to, zda k zániku těchto účinků dojde v důsledku zastavení exekuce podle § 55 a násl. zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), respektive § 268 a násl. o. s. ř., proto, že exekutor vydaný exekuční příkaz zruší (§ 47 odst. 1 větu první exekučního řádu), anebo v důsledku provedení exekuce spočívajícím v dobrovolném splnění vymáhané povinnosti povinným, popř. vymožením vymáhané pohledávky soudním exekutorem z jiného majetku než podílu v obchodní společnosti.

[22] Jinými slovy, slovní spojení „zastavení exekuce“ užitá v § 148 odst. 4 obch. zák. je třeba vykládat

tak, že kromě zastavení exekuce podle § 55 a násl. exekučního řádu, respektive § 268 a násl. o. s. ř., zahrnuje též další způsoby zániku účinků exekučního příkazu postihujícího obchodní podíl ve společnosti (včetně zrušení exekučního příkazu či provedení exekuce); výjimkou jsou případy, v nichž byla vymáhaná povinnost splněna z prostředků získaných postižením obchodního podílu. K obnově účasti pak dochází bez dalšího již v okamžiku zániku účinků exekučního příkazu, jímž byl podíl postižen. Pokud společnost již vyplatila vypořádací podíl, musí jej povinný do 2 měsíců od zániku účinků exekučního příkazu, kterým byl podíl postižen, nahradit, jinak k obnově jeho účasti nedojde (§ 148 odst. 4 obch. zák.).

[23] Srov. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 31 Cdo 2827/2012, uveřejněný pod číslem 109/2015 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, jehož závěry se plně prosadí i při výkladu § 148 odst. 4 obch. zák. (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 29 Cdo 5455/2014).

[24] Pro poměry projednávané věci je významné, že k obnově účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným (zaniklé v důsledku postižení podílu exekučním příkazem) může dojít pouze do doby, než společnost naloží s uvolněným podílem postupem podle § 148 odst. 1 in fine, odst. 2 a § 113 odst. 5 a 6 obch. zák. Naloží-li společnost s uvolněným podílem, k obnově účasti společníka (přes zánik účinků exekučního příkazu) dojít nemůže, neboť podíl, který představoval účast společníka ve společnosti (resp. práva a povinnosti z této účasti plynoucí), byl převeden na jiného společníka či třetí osobu (§ 113 odst. 5 obch. zák.), převzali jej podle poměru svých obchodních podílů ostatní společníci či zanikl v důsledku snížení základního kapitálu (§ 113 odst. 6 obch. zák.) [srov. obdobně usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 5455/2014].

[25] Názor dovolatele, podle něhož by k obnově účasti mohlo dojít i poté, kdy společnost naloží s uvolněným podílem, odporuje výslovnému znění § 148 odst. 4 obch. zák., jakož i požadavku právní jistoty. Předpokladem obnovy účasti bývalého společníka je existence uvolněného podílu, tj. stav, kdy podíl společníka, jehož účast zanikla, „vlastní“ společnost (§ 113 odst. 5 obch. zák.). Poté, kdy uvolněný podíl zanikne v důsledku snížení základního kapitálu, zde již není žádného uvolněného podílu, jehož „vlastnictví“ by se bývalý společník mohl znovu chopit a stát se opětovně společníkem společnosti. Ani tehdy, je-li uvolněný podíl převeden na jiného společníka či třetí osobu (§ 113 odst. 5 obch. zák.), popř. kdy je rozdělen mezi ostatní společníky, již nejde o uvolněný podíl, ale o podíl („část podílu“) ve „vlastnictví“ jiného. Nabyvateli uvolněného podílu nemůže bez dalšího zaniknout „vlastnické“ právo k němu jen proto, že došlo k zániku účinků exekučního příkazu jej postihujícího, aniž by došlo k odstranění usnesení valné hromady o naložení s uvolněným podílem (§ 113 odst. 5 a 6 obch. zák.), jež představuje právní důvod nabytí „vlastnictví“ uvolněného podílu (jeho „části“) nabyvatelem.

[26] Pouze tehdy, dojde-li k vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o naložení s uvolněným podílem, může dojít (s účinky ex tunc) k obnově účasti bývalého společníka. V tomto řízení bude soud taktéž posuzovat, zda vyslovení neplatnosti usnesením valné hromady nezasáhne do práv třetích osob získaných v dobré víře [§ 131 odst. 3 písm. b) obch. zák.].

[27] Dovolateli lze přisvědčit, že při řádném běhu věcí dochází k vyplacení vypořádacího podílu až poté, kdy společnost naloží s uvolněným obchodním podílem podle § 113 odst. 5 a 6 obch. zák. (§ 150 odst. 3 obch. zák.), a že se tudíž zpravidla podmínka nahrazení již vyplaceného vypořádacího podílu (pro obnovu účasti ve společnosti) neuplatní. Nicméně nelze přehlížet, že k vyplacení vypořádacího podílu může dojít (nedodrží-li společnost šestiměsíční lhůtu k naložení s uvolněným obchodním podílem určenou ustanovením § 113 odst. 6 obch. zák.) i předtím, než společnost s uvolněným podílem naloží (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2009, sp. zn. 29 Cdo 3645/2008). A právě v takovém případě se prosadí podmínka nahrazení vyplaceného vypořádacího podílu určená ustanovením § 148 odst. 4 obch. zák.

[28] Jak zdůraznil již Ústavní soud (odkazuje i na své usnesení ze dne 7. 6. 2012, sp. zn. III. ÚS 1635/11), účast dovolatele ve společnosti zanikla v důsledku nezákonného a ústavně nekonformního postupu soudního exekutora, který pro vymožení částky 15.120 Kč postihl obchodní podíl dovolatele v hodnotě několika milionů korun, ačkoliv dovolatel měl na bankovním účtu téměř 400.000 Kč. Společnost, jež v dané době usilovala o vyloučení dovolatele jako společníka rozhodnutím soudu podle § 149 obch. zák., pak naložila s uvolněným obchodním podílem prakticky ihned poté, kdy byl exekuční příkaz dovolateli doručen a kdy zanikla jeho účast.

[29] Z výše podaného výkladu § 148 obch. zák. se přitom podává, že usnesení valné hromady společnosti o naložení s uvolněným obchodním podílem zasáhlo do práv dovolatele, neboť bez ohledu na to, že účinky exekučního příkazu zanikly (dobrovolným uhrazením vymáhané pohledávky dovolatelem), nedošlo k obnovení jeho účasti ve společnosti, neboť společnost s uvolněným podílem již naložila. Právě ve vztahu k tomuto usnesení by tudíž bylo na místě zvažovat – ve světle extenzivního výkladu § 131 odst. 1 obch. zák. podaného Ústavním soudem – zda dovolateli nepřiznat aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. V tomto řízení by soud posuzoval, zda zbývající společníci nezneužili nastalou situaci k tomu, aby se „zbavili“ dovolatele jako společníka (tedy, zda v rozporu se zákazem zneužití práv nezabránili obnovení účasti dovolatele ve společnosti podle § 148 odst. 4 obch. zák.). Lze podotknout, že s ohledem na časový sled událostí by soudy v tomto řízení – pokud by měly k dispozici potřebná skutková zjištění – taktéž posuzovaly, zda k obnovení účasti dovolatele de iure nedošlo ještě předtím, než valná hromada společnosti rozhodla o naložení s uvolněným obchodním podílem. V takovém případě by totiž dovolateli bez dalšího svědčila aktivní věcná legitimace k podání návrhu dle § 131 odst. 1 obch. zák.

[30] Pokud by byla vyslovena neplatnost usnesení valné hromady o naložení s uvolněným obchodním podílem, svědčila by dovolateli (s ohledem na okolnosti projednávané věci bez dalšího) i aktivní věcná legitimace k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o přeměně, resp. po jejím zápisu do obchodního rejstříku k návrhu na náhradu škody.

[31] Nicméně, návrh dovolatele na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o naložení s uvolněným obchodním podílem byl pravomocně zamítnut, dovolání dovolatele proti rozhodnutí odvolacího soudu Nejvyšší soud odmítl a ústavní stížnost dovolatele proti všem rozhodnutím obecných soudů Ústavní soud odmítl (výrok III. nálezu sp. zn. II. ÚS 2303/15).

[32] Nebyla-li (a nemůže-li již ani být) platnost usnesení valné hromady o naložení s uvolněným obchodním podílem přezkoumávána, a to bez ohledu na to, zda a případně jakými vadami je postíženo (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2011, sp. zn. 29 Cdo 1870/2010, ze dne 20. 4. 2016, sp. zn. 29 Cdo 3899/2015, uveřejněné pod číslem 59/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, či ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. 27 Cdo 3347/2017), nelze než uzavřít, že po přijetí tohoto usnesení valné hromady již nemohlo (a nemůže) dojít k obnovení účasti dovolatele ve společnosti.

[33] Řečené znamená, že usneseními přijatými valnou hromadou společnosti poté, kdy došlo k naložení s uvolněným obchodním podílem dovolatele, již nemohlo být zasaženo do práv dovolatele. To platí i pro (v projednávané věci posuzované) usnesení valné hromady o schválení přeměny; i kdyby valná hromada společnosti toto usnesení nepřijala, postavení dovolatele by se nezměnilo (jeho účast ve společnosti by se již nemohla obnovit).

[34] Nebylo-li napadeným usnesením valné hromady zasaženo do práv dovolatele, není ani na místě přiznat mu [za užití rozšiřujícího výkladu § 131 odst. 1 obch. zák. a § 54 odst. 1 písm. a) zákona o přeměnách] aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, resp. (po zápisu přeměny do obchodního rejstříku) k návrhu na náhradu škody (§ 57 odst. 1 zákona o přeměnách).

[35] Zbývá dodat, že důvodná není ani výtka dovolatele poukazující na vadu řízení spočívající v nedostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak se podává z ustálené judikatury Ústavního soudu, soudům adresovaný závazek, plynoucí z práva na spravedlivý proces a promítnutý do podmínek kladených na odůvodnění rozhodnutí, nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument. Není porušením práva na spravedlivý proces, pokud odvolací soud odkázal na odůvodnění usnesení soudu prvního stupně, v němž se soud argumenty dovolatele zabýval a neshledal je důvodnými, a s nímž se odvolací soud ztotožnil (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2015, sp. zn. II. ÚS 1544/14).

[36] Jelikož se dovolateli prostřednictvím uplatněného dovolacího důvodu a jeho obsahového vymezení správnost rozhodnutí odvolacího soudu zpochybnit nepodařilo a jelikož Nejvyšší soud neshledal ani jiné vady řízení, k jejichž existenci u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), dovolání podle § 243d odst. 1 písm. a) o. s. ř. zamítl.

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Nájem](#)
- [Ochrana osobnosti \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení a dobré mravy](#)
- [Práva dětí](#)